

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, [1659 erschienen] 1660

S. Ositha Virgo. 7. Octobris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42032

filvas abdiderunt. Sed excivit urbem urbisque Pontificem as campanum sua sponte sonans, & ut Martyr facilius reperiretur, prodigiosa lumina celum accendit. Ex Ferrar.

Mentem tuam superna patria amor accendat, premia mansura sollicitent; & ad venturi iudicii promissiones semper aspiret, atque ex temporalibus aeterna mercetur. S. Gregor. Regist. l. 7. c. 14.

S. OSITHA VIRGO. 7. Octobris.

Quantum, o parentes, educatio præstat quantum, o liberi, quibus cum vitam à teneris societis, interest! OSITHA regii sanguinis in Angliâ puellâ in Parthenone non profano, sed sacro educata; quantum splendoris coronæ Anglicæ conciliavit! Et verò jam tunc prædidit cælum, quam curæ illi sit juventus probè instituta, & majoribus suis morigera. Missa OSITHA cum libro trans pontem, & turbine ab hoc dejecta, undis hausta credebatur. Sed Angelorum præsidio, tertio die prodiit numquam mergenda innocentia. Sub hæc in thori societatem à rege Sigero invitatur. Sed dum rex venatur feras, virgo ut Cupidinis retin effugeret, binos Episcopos advocat, & ab his velata in Christi nuptiarum numerum transit. Indoluit rex; sed quòd Deo nollet rivalis esse, potestatem fecit è suo thalamo, in Christi, hoc est cœnobium, transeundi. In hoc ne regis sponsa purpura deesset, ferro à Danis pro fide cæditur. Memoratur verò funus suis non alienis pedibus ambulasse, & caput abscissum ad usque templum extulisse, atque ibi demum, cum manibus templi januam pulsasset, placidè procubuisse. Fuit etiam qui morbo ad extrema deductus OSITHAM in vota

vocavit

vocavit, vocitque ne moteretur, in Religioso cætu se victurū. Convaluit: sed fœteria solvere oblitus vindicem morbum secundum sensit, nec prius manum iterum OSITHÆ medicam, quàm objuratus ab hâc fide liberaturum se spondit. Itaque bis voti damnatus templo & cœnobio anathema, se, dedit. *Ex Surio.*

Vide ne promissum tuum irritum facias, neque fidei tua vota dirumpas. Habebis profecto accusatores pravariationis tuæ; habebis veridicos testes testificantes adversum te; habebis judicem, qui nullius personam accipit in sua executione sententiæ. S. Laur. lust. de Cont. mundi c. 19.

S. PELAGIA POENITENS.

8. Octobris.

Vixit PELAGIA Antiochiæ sub Theodosio Minoris tempora, ob formæ venustatem corporisquæ cultum non jam Veneris serva, sed ipsa Venus habita, pudor urbis, & castitatis ipsissima perniciës. Quis credat? quæ oculis captivam post se urbem trahebat, in hanc obtutum defixisse D. Nonno Antistiti etiam profuit. Quid enim? (exclamabat post viam hoc elegantie idolum ille) quo demùm studio, quo sive temporis dispendio, sive impendio sumptuum, hæc faciem comit pingitque? & hoc cur? quò nempe oculis amantium arrideat, cælo lacrymante. Animæ interim meæ, quam, ausim dicere, DEVS deperit, quia splendor? nempe ad hanc infamiam collata, Æthiopissa es anima. Ite & sordes meas, eheu! lacrimæ lavate. Hæc NONNUS. At PELAGIA, spectante & mirante urbe, ad pedes ejus descendit, & vitæ licentiam sancto fletu gemituque teste ejurat.